

## 224.

Vládní nařízení  
ze dne 27. června 1924

o soupisu pohledávek a závazků vzniklých v bývalých korunách rakouských a uherských mezi věřiteli a dlužníky československými a maďarskými, zákazu jejich soukromého vyrovnání a přerušení sporů.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 30. června 1922, č. 207 Sb. z. a n., o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a cizími, a podle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., kterým se vláda zmocňuje činiti opatření k úpravě mimořádných poměrů způsobených válkou:

## § 1.

(1) Všechny osoby fyzické, které dne 26. února 1919 měly své bydliště na území republiky Československé, jakož i všechny osoby právnické a jiné obdobné samostatné subjekty hospodářské, které ve výše zmíněný den tam měly své sídlo, jsou povinny přihlásiti podle níže uvedených ustanovení všechny své peněžní pohledávky a dluhy, které trvají ještě v den účinnosti tohoto nařízení a nejsou vyloučeny šem 2, pokud vznikly před 26. únorem 1919 z titulu soukromoprávního nebo byly založeny na smlouvách a jiných právních jednáních soukromoprávních rovněž z doby přede dnem výše označeným. Tomuto povinnému přihlášení jsou podrobeny pohledávky a dluhy, pokud:

1. tyto pohledávky a dluhy vznikly (byly založeny) vůči maďarskému státu po 28. říjnu 1918, avšak před 26. únorem 1919;

2. tyto pohledávky a dluhy vznikly (byly založeny) před 26. únorem 1919 vůči nějaké osobě fyzické nebo právnické anebo vůči jinému obdobnému samostatnému subjektu hospodářskému, jichž bydliště, po případě sídlo bylo ve výše naznačený den na území království Maďarského.

(2) Při tom pokládají se tuzemské odbočky peněžních ústavů, jichž hlavní sídlo bylo dne 26. února 1919 v cizině, za ústavy tuzemské; cizozemské odbočky peněžních ústavů, jichž hlavní sídlo bylo v den 26. února 1919 v tuzemsku, pokládají se za ústavy cizozemské.

(3) Společnosti pojišťovací považovati jest za peněžní ústavy podle § 1, odst. 3., zákona ze dne 30. června 1922, č. 207 Sb. z. a n.,

o způsobu vyrovnání pohledávek a závazků vzniklých v korunách rakousko-uherských mezi věřiteli nebo dlužníky československými a cizími.

(4) U ostatních osob právnických neb u jinakých obdobných samostatných subjektů hospodářských považuje se za rozhodné jejich sídlo dne 26. února 1919 a nikoliv místo, kde jsou jejich závody.

(5) Soukromoprávní pohledávky a závazky československého státu jest přihlásiti tehdy, vznikly-li (byly-li založeny) po 28. říjnu 1918, ale před 26. únorem 1919 vůči osobám uvedeným v bodě 2. tohoto paragrafu.

(6) Povinnosti přihlašovací jsou podrobeny nejen pohledávky a závazky již splatné, nýbrž i ty, které ještě splatny nejsou.

## § 2.

Povinné přihlášce (soupisu podle § 1) nejsou podrobeny:

1. pohledávky a závazky vůči královské poštovní spořitelně uherské;

2. pohledávky a závazky vůči Rakousko-uherské bance, jakož i pohledávky a závazky přešlé za likvidace této banky na státy sukcesní;

3. pohledávky a závazky sirotčích pokladen, jejichž soupis provede se podle opatření zvláštního;

4. všelikého druhu peněžní platy smluvně se opakující (na př. doživotní renty, vyživovací příspěvky atd.); anuity umořovacích půjček nejsou však sem zahrnuty a jsou tedy podrobeny povinné přihlášce;

5. pohledávky a závazky z cenných papírů (kapitálové splátky, úroky, dividendy); vkladní knížky nejsou sem zahrnuty a jsou tedy podrobeny povinné přihlášce;

6. pohledávky a závazky ze státního anebo sociálního pojištění, jakož i ze zpětného pojištění anebo z jakéhokoliv jiného soukromého pojištění, vyjma případ, kdy pojistná příhoda nastala před 26. únorem 1919;



7. vzájemné pohledávky a závazky mezi ústředním závodem a jeho odbočkou;

8. pohledávky a závazky, které již před účinností tohoto nařízení byly splněny bez výhrady se souhlasem obou stran. Avšak pohledávky a závazky, které byly vyrovnány po 26. únoru 1919 bez souhlasu obou stran složením u soudu, jsou podrobeny povinné přihlášce.

### § 3.

(1) Otázka, zdali věřitel či dlužník je příslušníkem československým či maďarským, nemá vlivu na povinnost přihlašovací stanovou tímto nařízením.

(2) Skutečnost, že věřitel či dlužník povinný přihláškou přeložil své bydliště (sídlo) po 26. únoru 1919 mimo území republiky Československé, nezprošťuje ho povinnosti přihlašovací, vyjma případ, že v době účinnosti tohoto nařízení neměl svého bydliště (sídla) ani na území republiky Československé ani na území království Maďarského. Proto podá věřitel nebo dlužník svou přihlášku podle tohoto nařízení v republice Československé i tehdy, přeložil-li své bydliště (sídlo) po 26. únoru 1919 na území království Maďarského.

(3) Skutečnost, že pohledávka nebo závazek z jakéhokoliv důvodu (cesí, převzetím dluhu, dědickou posloupností atd.) byly převedeny na jinou osobu, ať jest její bydliště (sídlo) kdekoli, nedotýká se povinnosti přihlašovací.

### § 4.

(1) Přihlášky sepsané co nejpřesněji na úředních tiskopisech podati jest Československému zúčtovacímu ústavu (Zemská banka v Praze) nejpozději dne 31. prosince 1924. Cena těchto tiskopisů a způsob jejich prodeje bude oznámen v úředních listech a v dením tisku.

(2) Skutečnost, že některá pohledávka nebo závazek byly již dříve podle jiného nařízení přihlášeny, nezprošťuje věřitele nebo dlužníka povinnosti přihlašovací tímto nařízením stanovené. K takové dřívější přihlášce nebude s hlediska tohoto nařízení přihlíženo.

(3) Byla-li přihláška zaslána poštou, platí za den přihlášky den podání na poštu.

### § 5.

(1) Jedna a táž přihláška smí obsahovati jenom pohledávky a závazky mezi týmiž osobami.

(2) Každou přihlášku podati jest trojmo.

(3) Přihláška musí obsahovati:

1. jméno, bydliště (sídlo) a státní občanství věřitelovo:

a) dne 26. února 1919 a

b) dne 1. listopadu 1924;

2. jméno, bydliště (sídlo) a státní občanství dlužníkovu:

a) dne 26. února 1919 a

b) dne 1. listopadu 1924;

3. peníz (bez úroků) pohledávky nebo dluhu dne 26. února 1919 a dne 30. června 1923, pokud jde o umořovací půjčky, stav nesplaceného kapitálu ku dni splatnosti posledních anuit, pokud tyto byly splatny před výše uvedenými dny;

4. skutečnost, zda pohledávka nebo závazek přihlášené podle bodu 3. k 26. únoru 1919 trvaly již dne 28. října 1918, a v kladném případě, jaká byla jejich výše;

5. míru úrokovou a obnos dlužných úroků ke dnům uvedeným v bodě 3.;

6. den vzniku pohledávky nebo závazku (na př. den smlouvy, datum dluhopisu, směnky atd.);

7. den splatnosti;

8. přesné označení pohledávky nebo závazku (na př. pohledávka obchodní, směnka, běžný účet, hypotekární pohledávka);

9. při pohledávkách a závazcích zajištěných právem zástavním přesné označení zástavy (přesné označení nemovitosti, při lombardních půjčkách na př. „Válečná půjčka uherská ve jmenovité hodnotě ..... korun“);

10. při vkladních knížkách:

a) den soupisu podle vládního nařízení ze dne 4. března 1919, č. 110 Sb. z. a n., o soupisu peněžních vkladů a členských a závodních podílů;

b) skutečnost, zní-li knížka na jméno vlastníka nebo na jiné jméno nebo na heslo;

11. jinaká ujednání o velikosti pohledávky nebo závazku.

(4) Pohledávky a závazky, jichž právní trvání jest sporno nebo pochybno, anebo o kterých jest pochybno, jsou-li podle tohoto nařízení soupisem povinny, nutno rovněž přihlásiti; jest však tuto skutečnost v přihlášce poznamenati.



## § 6.

Příhlášky podané podle tohoto nařízení, jakož i příslušná odůvodnění a vysvětlivky jsou kolků a poplatků prosty.

## § 7.

(1) Československý zúčtovací ústav rozhoduje o tom, podléhá-li pohledávka či dluh soupisu čili nic.

(2) Všechny přihlášky neúplné, nejasné, opožděné nebo takové, které nebyly sepsány na úředních tiskopisech, jsou neplatny a nebude k nim přihlíženo.

(3) Rozhodne-li Československý zúčtovací ústav, že pohledávka nebo dluh povinnosti přihlašovací nepodléhá, vrátí přihlášku přihlašovatel.

(4) Do rozhodnutí Československého zúčtovacího ústavu podati lze stížnost do osmi dnů (§ 9 vládního nařízení ze dne 7. srpna 1922, č. 264 Sb. z. a n., o Československém zúčtovacím ústavu pro pohledávky a závazky v korunách rakousko-uherských).

## § 8.

(1) Pohledávky, které k povinnému soupisu včas přihlášeny nebyly, propadají ve prospěch státu. Nepřihlášené závazky nezanikají, i když vzájemnou dohodou byly uhrazeny.

(2) Následky tyto mohou však nastati jenom z opominutí úmyslného nebo neomluvitelného; rozhodne o nich finanční úřad první stolice (odstavec 3.).

(3) Kdo povinné přihlášky včas nepodal anebo dopustil se vědomě neb z neomluvitelné nedbalosti jakékoliv nesprávnosti v přihlášce, dopustí se přestupku a bude kromě následků v odstavci 1. zmíněných potrestán berní správou svého řádného (posledního) bydliště (na Slovensku a Podkarpatské Rusi finančním ředitelstvím) pokutou do 50.000 Kč.

(4) Neuposlechne-li kdo vyzvání Československého zúčtovacího ústavu, může býti k tomu berní správou (finančním ředitelstvím) svého řádného (posledního) bydliště donucen pořádkovou pokutou do 50.000 Kč, kterou lze opakovati tak dlouho, až vyzvání bude vyhověno.

(5) Pořádkové pokutě předcházeti však musí vyhrůžka, že pokuta taková, číselně určená, bude uložena, neuposlechne-li vyzvaný do určené, aspoň 8denní lhůty.

(6) O stížnostech do těchto všech trestních nálezů berní správy (finančního ředitelství) rozhodují konečně zemské finanční úřady.

(7) Lhůta odvolací jest 8denní.

(8) Pokuty podle tohoto paragrafu uložené případnou státní.

## § 9.

(1) Dnem 1. listopadu 1924 zakazuje se vyrovnati, ať úplně, ať částečně pohledávky nebo závazky podrobené povinné přihlášce podle tohoto nařízení; rovněž se zakazuje konati anebo přijímati platy k tomuto cíli. Zakazuje se převod takových pohledávek nebo závazků, jakož i jiná právní jednání za tím účelem.

(2) Právní jednání proti tomuto zákazu učiněná prohlašují se za neplatná.

(3) Každý, kdo by proti tomuto zákazu jednal nebo při dotyčném právním jednání jakkoli spolupůsobil, dopouští se přestupku a bude potrestán berní správou svého řádného (posledního) bydliště (na Slovensku a Podkarpatské Rusi finančním ředitelstvím) pokutou do 50.000 Kč (§ 8).

(4) Kromě toho považují se pohledávky proti tomuto zákazu urovnané anebo takové, při nichž stal se pokus takového urovnání, za nepřihlášené.

(5) Tento zákaz netýká se pohledávek a závazků, jichž vyrovnání nebo převod byly povoleny ministrem financí republiky Československé po dohodě s ministrem financí království Maďarského.

## § 10.

(1) Pohledávky povinné přihlášce podle tohoto nařízení podrobené nemohou býti po dobu platnosti tohoto nařízení soudně vymáhány. Bylo-li již soudní řízení zahájeno, přerušuje se z úřední moci anebo na žádost stran.

(2) Pro pohledávky uvedené v prvním odstavci nemůže býti ani nařízena ani provedena exekuce ani zajišťovací opatření. Bylo-li řízení exekuční nebo zajišťovací v den účinnosti tohoto nařízení již zahájeno, bude odročeno z úřední moci anebo na žádost stran.

## § 11.

Doba, po kterou pohledávka podle tohoto nařízení nemůže býti soudně vymáhána nebo exekucí dobývána, nezapočítává se do lhůty promlčecí ani do lhůt ustanovených k podání žaloby ani do jiných lhůt, jejichž zmeškání má po zákonu v zápětí právní újmu.

## § 12.

Všude, kde se v tomto nařízení vyskytuje pojem státního území, rozumí se jím státní



území v onom rozsahu, ve kterém jest určeno mírovou smlouvou Versailleskou, St. Germainskou a Trianonskou, po případě bylo anebo bude určeno smlouvami a prováděcími opatřeními, která byla ujednána mezi zúčastněnými státy na základě těchto mírových smluv.

## § 13.

Toto nařízení se stane účinným v den svého uveřejnění; provede je ministr financí za sou-

hlasu ministra spravedlnosti a ministra pošt a telegrafů.

Švehla v. r.

Bečka v. r.

Stříbrný v. r.

Novák v. r.

Habrman v. r.

Udržal v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Markovič v. r.

## 225.

## Zápis

sepsaný v Praze dne 13. července 1923 o jednání mezi zástupci republiky Československé a zástupci království Maďarského o úmluvě o vydání deposit a způsobu úhrady závazků z cenných papírů a jich kuponů.

## JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

A

KRÁLOVSTVÍ MAĎARSKÉHO

BYL SJEDNÁN TENTO PROTOKOL S PŘÍLOHAMÍ A a B:

## Protocole

fait à Praha le 13 Juillet 1923,  
au sujet des négociations entre les délégués  
de la

RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE

et ceux du

ROYAUME DE HONGRIE,

concernant la convention relative à la libération des dépôts et à la manière du règlement des obligations résultant des titres et de leurs coupons.

Les Délégués plénipotentiaires présents:

Pour la République Tchécoslovaque:

Dr. Bohumil Vlasák,

Premier Chef de Section du Ministère des Finances;

Pour le Royaume de Hongrie:

S. E. Iván de Ottlik,

Conseiller Intime et Chambellan, Secrétaire d'Etat.

(Překlad.)

## Zápis

sepsaný v Praze dne 13. července 1923  
o jednání mezi zástupci

REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

a zástupci

KRÁLOVSTVÍ MAĎARSKÉHO

o úmluvě o vydání deposit a způsobu úhrady závazků z cenných papírů a jich kuponů.

Přítomni zplnomocnění zástupci:

za republiku Československou:

Dr. Bohumil Vlasák,

vedoucí odborový přednosta ministerstva financí;

za království Maďarské:

J. E. Iván de Ottlik,

tajný rada a komoří, státní tajemník.